

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 178/2015

**ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Τμήμα Α' Διακοπών-Σύνθεση Α1)**

Συνεδρίαση της 22ας Ιουλίου 2015

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Νικόλαος Μουδάτσος, Θεόδωρος Ψυχογιός, Παναγιώτης Σπανός, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Στυλιανή Χαριτάκη, Δημήτριος Χανής, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Αθηνά Αλεφάντη, Αγγελική Καστανά, Ελένη Πασαμιχάλη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Παναγιώτης Λαμπρόπουλος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αρ. Ερωτήματος: Υπ' αριθμ. πρωτ. 127/32329/Β2/7-3-2013 και 127/3/54633/Ζ2/2-4-2015 έγγραφα του Υπουργείου Πολιτισμού Παιδείας και Θρησκευμάτων (Δ/σης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης – Τμήμα Α' Ανωτέρου Διδακτικού Προσωπικού).

Περίληψη Ερωτήματος: 1. Εάν η κατ' άρθρο 2 του ν. 4043/2012 αρχειοθέτηση από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου της αιτήσεως αναιρέσεως του τελεσιδίκως καταδικασθέντος μέλους ΔΕΠ Χ.Π. κατά της 5094/2011 απόφασης του Εφετείου Θεσσαλονίκης, επιβάλλει την ανάκληση της οικείας διαπιστωτικής υπουργικής απόφασης, με την οποία το εν λόγω μέλος ΔΕΠ έχει τεθεί εκτός καθηκόντων ή

κατέστησε αμετάκλητη την καταδίκη του με άμεση συνέπεια την οριστική του απόλυση.

2. Σε ποιες ενέργειες οφείλει να προβεί ο Υπουργός Πολιτισμού Παιδείας και Θρησκευμάτων, ενόψει της ενδεικνυόμενης απόντησης στο προηγούμενο ερώτημα

Επί των ως άνω ερωτημάτων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α Διακοπών-Σύνθεση Α1) γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Ο Χ.Π. Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου του ΤΕΦΑΑ Σερρών με την υπ' αριθμ. 40/2010 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σερρών καταδικάστηκε σε ποινές φυλακίσεως 8 μηνών για πλαστογραφία και 8 μηνών για απάτη, αδικήματα τα οποία διέπραξε, το μεν πρώτο εντός του χρονικού διαστήματος από 7-10-2004 έως και 28-6-2005 κατ' εξακολούθηση, το δε δεύτερο εντός του χρονικού διαστήματος από 7-10-2004 έως και 30-6-2006 κατ' εξακολούθηση, επίσης.

Μετά την έκδοση της ως άνω καταδικαστικής αποφάσεως, ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων εξέδωσε την υπ' αριθμ. Φ.120/67/9/64153/B2/30-7-2010 διαπιστωτική απόφαση, με την οποία ο ως άνω Πανεπιστημιακός ετέθη εκτός καθηκόντων κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 331 του ν. 5343/1932 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2721/1999.

Εκτός καθηκόντων ετέθη επίσης ο ανωτέρω Πανεπιστημιακός με την υπ' αριθμ. Φ.12067/49/119566/B2/4.10.2012 Διαπιστωτική Πράξη του τότε Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων Πολιτισμού και Αθλητισμού συνεπεία καταδίκης του με την υπ' αριθμ.1987/2011 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σερρών σε συνολική ποινή 25 μηνών για τα αδικήματα της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμισης και της εξύβρισης.

Ο ως άνω Χ.Π. άσκησε έφεση κατά της ως άνω 40/2010 καταδικαστικής αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σερρών, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. 5094/2011 απόφαση του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία το δικαστήριο έκρινε ένοχο τον Χ.Π. και του επέβαλε ποινές φυλακίσεως 6 μηνών επί πλαστογραφία και 6 μηνών επί απάτη, και συνολικά ποινή φυλακίσεως 9 μηνών.

Στη συνέχεια, ο ως άνω καταδικασθείς Χ.Π. άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της ως άνω καταδικαστικής αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 928/20.9.2012 πιστοποιητικό της, βεβαιώνει ότι η αίτηση αναιρέσεως του Χ.Π. κατά της υπ' αριθμ. 5094/2011 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης ετέθη στο αρχείο με πράξη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του ν. 4043/2012 περί παραγραφής ποινών.

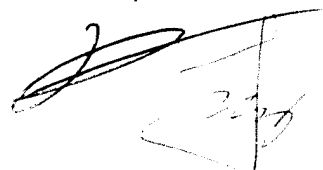
Ακολούθως ο Χ.Π. μετά την αρχειοθέτηση της αίτησης αναιρέσεως υπέβαλε την από 5-11-2012 αίτησή του προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με την οποία ζητεί την ανάκληση της ως άνω Φ.120/67/9/64153/Β2/30-7-2010 διαπιστωτικής υπουργικής αποφάσεως, με την οποία είχε τεθεί εκτός καθηκόντων εγειρομένου του ερωτήματος εάν ο υπουργός υποχρεούται εις ανάκλησιν της ως άνω αποφάσεως ή όχι.

Παρενθετικώς σημειωτέον ότι κατά του Χ.Π. ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, για τα πειθαρχικά παραπτώματα, κατ' άρθρο 326 του ν.5343/1932, τα οποία προκύπτουν από τις προμνημονευόμενες υπ' αριθμ. 40/2010 και 5094/2011 καταδικαστικές αποφάσεις των Ποινικών Δικαστηρίων. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων με την υπ' αριθμ. 1/2012 απόφασή του, που δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ (ΦΕΚ Γ' 216), αποφανθέν ότι ο Χ.Π. ενέχεται πειθαρχικώς, του επέβαλε την ποινή της προσωρινής παύσης ενός έτους, την οποία ο ως άνω Χ.Π. εξέτισε, περαιωθέντος του κεφαλαίου της πειθαρχικής διαδικασίας.

II. Α. 1. Με τις διατάξεις του άρθρου 331 (παρ. 1, 2 και 3) του ν. 5343/1932 «*Οργανισμός Πανεπιστημίου Αθηνών*» (Α' 86), το οποίο κατ' άρθρο 81 παρ. 1 του ν.4009/2011 (Α' 195), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 44α παρ. 8 του ν. 4115/2013 (Α'24), παρέμεινε σε ισχύ και μετά τον ν. 4009/2011, την τροποποίηση του ως άνω νόμου με τις διατάξεις των άρθρων 81 παρ. 1 του ν.4009/2011 (Α' 195) και άρθρου 44Α παρ. 8 του ν. 4115/2013 (Α'24) ορίζοντα τα εξής:

«Άρθρο 331. 1. Η πειθαρχική δίωξις δεν αναστέλλεται υπό της ποινικής, εκτός εάν το οικείον συμβούλιον ήθελεν αποφασίσει άλλως. Εν τη περιπτώσει ταύτη δύνανται το συμβούλιον να αποφασίση, όπως ο εγκαλούμενος απόσχη της ενασκήσεως των εαυτού καθηκόντων.

2. Μέλος του διδακτικού προσωπικού ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος απέχει υποχρεωτικά από την άσκηση των καθηκόντων του, αν καταδικάστηκε σε

στερητική της ελευθερίας ποινή από πρωτόδικο δικαστήριο για πράξη σε βαθμό κακουργήματος ή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, πλαστογραφία, ψευδορκία, ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση ή για έγκλημα σχετικά με το νόμισμα ή την υπηρεσία ή κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή είναι προσωρινά κρατούμενος για οποιοδήποτε έγκλημα και για όσο χρόνο κρατείται» [όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 24 του ν. 2721/1999 (Α' 112)].

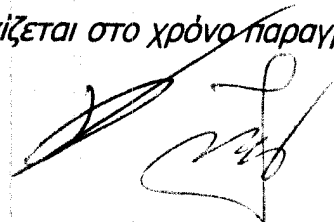
3. Η αποχή από της ενασκήσεως των καθηκόντων παύει εν μεν τη περιπτώσει του εδαφ. 2 της παρ. 1 δι' αποφάσεως του Συμβουλίου, εν δε τη περιπτώσει της παρ. 2 δια της αθωωτικής αποφάσεως ή δια βουλεύματος αποφαινομένου ότι δεν υπάρχει αφορμή προς κατηγορίαν».

2. Σημειωτέον ότι, οι προπαρατεθείσες διατάξεις καθίστανται εφαρμοστέες με βάση το άρθρο 9 του ν. 249/1976 (Α' 7) «Πειθαρχικό Συμβούλιο Καθηγητών και Υφηγητών Α.Ε.Ι.», στο οποίο ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 9. Από της δημοσίευσως του παρόντος αι πειθαρχικαί διατάξεις του 5343/1932 «Περί οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών» ..... εφαρμόζονται επί των καθηγητών και υφηγητών απάντων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ως τροποποιούνται υπό του παρόντος καταργουμένης πάσης ετέρας γενικής ή ειδικής διατάξεως αναφερομένης εις θέματα ρυθμιζόμενα υπό των ανωτέρω νομοθετημάτων υπό του παρόντος νόμου».

Β. 1. Εξ άλλου, στις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 4043/2012 «Βελτίωση συνθηκών – αποσυμφόρηση φυλακών (απόλυση, παραγραφή ποινών κ.λπ.) ΤΑΧΔΙΚ., ΚΕΜ.» (Α' 25) ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 2. Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο. 1. Ποινές διάρκειας μέχρι έξι μηνών που έχουν επιβληθεί με αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον οι αποφάσεις δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παραγράφονται και δεν εκτελούνται, υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα τελέσει μέσα σε δύο έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού νέα από δόλο αξιόποινη πράξη, για την οποία θα καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών. Σε περίπτωση νέας καταδίκης ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και τη μη εκτιθείσα, και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής της μη

εκτιθείσας ποινής, ο διανυθείς χρόνος από τη δημοσίευση του νόμου αυτού μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη. 2. Οι μη εκτελεσθείσες κατά την παράγραφο 1 αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. 3. Εξαιρούνται των άνω ρυθμίσεων αποφάσεις που αφορούν παραβάσεις των άρθρων 235, 236, 237, 242, 256, 258, 259 και 390 του Ποινικού Κώδικα».

2. Τέλος, στις διατάξεις του άρθρου 546 Κ.Ποιν.Δ. ορίζονται τα εξής: «1. Η καταδικαστική απόφαση εκτελείται μόλις γίνει αμετάκλητη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά σε ειδικές περιπτώσεις. 2. Αμετάκλητη είναι η απόφαση κατά της οποίας δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο ή δεν ασκήθηκε μέσα στην νόμιμη προθεσμία το επιτρεπόμενο ένδικο μέσο ή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και απορρίφθηκε».

III. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Από τη διάταξη του άρθρου 331 παρ. 2 του ν. 5343/1932, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της, με το άρθρο 24 του ν. 2721/1999, προκύπτει ότι μέλος Δ.Ε.Π. σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί από πρωτοβάθμιο δικαστήριο καταδικαστική απόφαση σε στερητική της ελευθερίας ποινή για ένα από τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη ποινικά αδικήματα, μεταξύ των οποίων και τα εν προκειμένω ενδιαφέροντα της απάτης και της πλαστογραφίας, τίθεται υποχρεωτικά σε αποχή από τα καθήκοντά του στο Α.Ε.Ι, με διαπιστωτική πράξη του αρμοδίου Υπουργού (ΝΣΚ 492/2008, 328/2003), μέχρις εκδόσεως αθωωτικής αποφάσεως ανώτερου δικαστηρίου ή μέχρις εκδόσεως αμετακλήτου καταδικαστικής αποφάσεως, οπότε και επέρχεται αυτοδίκαιη έκπτωση του καταδικασθέντος μέλους Δ.Ε.Π. (Ν.Σ.Κ. 298/2006, 328/2003).

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 4043/2012 οι διαλαμβανόμενες σ' αυτό ποινές παραγράφονται και δεν εκτελούνται υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα τελέσει μέσα σε δύο έτη από την δημοσίευση του νόμου αυτού (13-2-2012) νέα από δόλο πράξη, για την οποία θα καταδικασθεί αμετάκλητα σε ποινή ανώτερη των έξι μηνών. Οι μη εκτελεσθείσες αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα.

Κατά την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 2 του ν. 4043/2012 η υπό όρο παραγραφή και μη εκτέλεση των ποινών αφορά μικρές πλημμεληματικές ποινές οι οποίες δεν έχουν εκτιθεί και αποσκοπεί στην εκκαθάριση του αρχείου των μεγάλων

εισαγγελιών από μεγάλο αριθμό ανεκτέλεστων ποινών ήσσονος σημασίας όπως είναι αυτές που έχουν διάρκεια μέχρι ένα έτος.

Μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4043/2012, ο Άρειος Πάγος έχει κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση αιτήσεων αναιρέσεως, σε υποθέσεις οι οποίες έκρινε ότι ενέπιπταν στο ρυθμιστικό πεδίο των διατάξεων του άρθρου 2 αυτού, κρίνοντας ότι αυτές έπρεπε να είχαν τεθεί στο αρχείο λόγω της ειδικής παραγραφής, η οποία επήλθε με την εν λόγω διάταξη (ΑΠ 658/2012, 670/2012, 671/2012, 676/2012, 683/2012 και 774/2012).

Η αρχειοθετηθείσα κατ' άρθρο 2 του ν. 4043/2012 απόφαση δεν καθίσταται αμετάκλητη προ της παρόδου διετίας από της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού (Α.Π. 1808/2007, Ν.Σ.Κ. 263/2013). Τούτο δε, διότι, η υπ' όρον παραγραφή έχει την έννοια ότι σε περίπτωση πληρώσεως του όρου του άρθρου 2 του ν. 4043/2012 εντός διετίας από της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού και εν όσω η απόφαση ευρίσκεται εις το αρχείο, ανασύρεται και η τυχόν ασκηθείσα κατ' αυτής αναίρεση ως τελούσα σε εκκρεμότητα άγεται προς κατ' αναίρεση συζήτηση.

Είναι βεβαίως αληθές ότι με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 4043/2012 θεσπίζεται παραγραφή της καταγνωσθείσης και μη εκτιθείσης ποινής (πρβλ άρθρα 114-116 Π.Κ.), η οποία συνεπάγεται άρση της αξίωσης της πολιτείας για υποβολή του δράστη στην επιβληθείσα ποινή, χωρίς να αίρεται η διάπραξη του εγκλήματος, το οποίο ως πράξη παραμένει άδικη και καταλογιστή, περίπτωση εντελώς διάφορη από την παραγραφή του αξιοποιίνου των εγκλημάτων (άρθρα 111-113 Π.Κ.) – βλ. ΑΠ (Ποιν) 471/2001, 1115/1992). Επί τη βάσει τούτων, η αρχειοθέτηση της αιτήσεως αναιρέσεως δεν φαίνεται, κατ' αρχάς, να συνηγορεί υπέρ της ανακλήσεως της εν προκειμένω ενδιαφέρουσας διαπιστωτικής πράξεως του Υπουργού, με την οποία ο πανεπιστημιακός του ερωτήματος τέθηκε σε αποχή από τα καθήκοντά του.

Ωστόσο, η κατά ως άνω παραγραφή και μη εκτέλεση των ποινών του άρθρου 2 του ν. 4043/2012, πέραν του σκοπού τον οποίο υπηρετεί, σύμφωνα προς την ως άνω αναφερόμενη αιτιολογική έκθεση, δεν δύναται παρά να αποσκοπεί και στην οριστική περαιώση των υποθέσεων υπέρ του κατηγορουμένου, αφού η αρχειοθέτηση των μη αμετακλήτων αποφάσεων άγει σε αποστέρηση του δικαιώματος του κατηγορουμένου να προβεί σε συζήτηση της ασκηθείσης αναιρέσεώς του και, ενδεχομένως, να επιτύχει την απαλλαγή του [πρβλ αποφάσεις ΕΛΑΔ της 24-9-2009

(προσφυγή αριθμ. 24598/06) και της 8-1-2009 (προσφυγή αριθμ. 44058/05), δεδομένου μάλιστα ότι δεν φαίνεται δυνατή η παραίτηση του καταδικασθέντος από το περιεχόμενο ευεργέτημα προς τον σκοπό της εκδικάσεως της υποθέσεώς του (βλ. Πράξη Εισεφλάριας με ημερομηνία 7-3-2006, ΠοινΧρ 2006, σελ. 463).

IV. Στην προκειμένη περίπτωση, υπό τα ως άνω εκτιθέμενα επί του πραγματικού της υποθέσεως, νομίμως ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων εξέδωσε την υπ' αριθμ. Φ120/67/9/164153/B2/30.7.2010 διαπιστωτική απόφαση, με την οποία ο Πανεπιστημιακός του ερωτήματος ετέθη εκτός καθηκόντων, η δε αίτηση αναιρέσεως κατά της κατ' έφεση εκδοθείσης καταδικαστικής αποφάσεως 5094/2011 του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης ετέθη στο αρχείο, με απόφαση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του ν. 4043/2012.

Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν επί της ερμηνείας των διατάξεων, εφόσον η υπόθεση επεραιώθη αμετακλήτως υπέρ του κατηγορουμένου και υπό την προϋπόθεση ότι μέχρι την εκπνοή της διετίας του άρθρου 2 του ν. 4043/2012, ήτοι από 13-2-2012 έως 13-2-2014), ο κατηγορούμενος δεν τέλεσε νέα από δόλο αδικήματα, συντρέχει περίπτωση ανακλήσεως της υπ' αριθμ. Φ.120/67/9/64153/B2/30-7-2010 διαπιστωτικής πράξεως και μόνον, με την οποία ο ως άνω Πανεπιστημιακός ετέθη εκτός καθηκόντων, χωρίς η ανάκληση αυτή να ασκεί καμία επίδραση, ούτε στη θέση του εκτός καθηκόντων με άλλη πράξη και για άλλα αδικήματα ούτε στην επιβληθείσα πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσεως. Η εν λόγω ανάκληση θα χωρήσει με πράξη του αρμοδίου Υπουργού Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων και θα ανατρέχει στην πάροδο διετίας από τη δημοσίευση του ν. 4043/2012, ήτοι από 13-2-2014.

V. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων στο τεθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι, μετά την αρχειοθέτηση από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου της αιτήσεως αναιρέσεως του μέλους ΔΕΠ Χ.Π. κατά της υπ αριθμ. 5094/2011 αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης και και υπό την προϋπόθεση ότι μέχρι την εκπνοή της διετίας του άρθρου 2 του ν. 4043/2012, ήτοι από 13-2-2012 έως 13-2-2014), ο κατηγορούμενος δεν τέλεσε νέα από δόλο αδικήματα, ο Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων οφείλει να προβεί στην έκδοση νέας απόφασης, με την οποία θα ανακαλείται η υπ' αριθμ. Φ.120/67/9/64153/B2/30-7-2010 διαπιστωτική πράξη του, από την λήξη της διετίας του άρθρου 2 του ν.

4043/2012, ήτοι από 13-2-2014, χωρίς η ανάκληση αυτή να ασκεί καμία επίδραση ούτε στη θέση του εκτός καθηκόντων με άλλη πράξη και για άλλα αδικήματα, ούτε στην επιβληθείσα πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσεως.

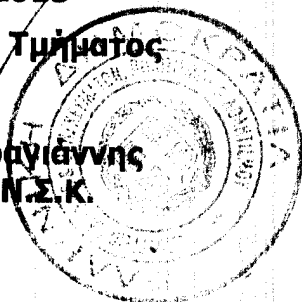
Όσον αφορά το β' σκέλος του ερωτήματος προσηκεί η απάντηση ότι ο Υπουργός εις ουδεμία περαιτέρω ενέργεια οφείλει να προβεί.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 29-7-2015

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Αλέξανδρος Καραγιάννης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Παναγιώτης Λαμπρόπουλος
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.